

Jól ismert igérész, jól ismert szereplők... Mégis mindig valami új jelentést kapunk, valahányszor olvassuk.

Ennek az igehelynek József a főszereplője, aki még a templomokban is a kisdéd Jézussal van ábrázolva, esetleg a kamasz fiúval munka közben...de sohasem egyedül.

Fel nem fogható emberi mértékkel az a helyzet, amit Neki kellett átélnie. A lány – aki a jegyese – terhes, de nem tőle... A házasságtörő asszony történetét ismerjük (vö. Jn 8,1-11), tehát tudta József is, milyen népítélet várna Máriára, ha nyilvánosan bocsájtaná el magától. De nem hirtelen felindulásból, haragból akart dönteni, hanem mint ahogy az evangélista is írja, „*töprengett*”. (Sajnos az eredeti, görög szóhasználatot nem ismerem, de a magyar nyelv szépsége hűen kifejezi József lelkiállapotát.) Ebben az egy szóban benne van minden. Mindenki *töprengett* már életében. A „*gondolkodás*” hasonló ugyan, de nem teljesen. A gondolkodás racionális, észszerű érvek mentén történik, míg a *töprengés*ben benne van a vívódás, mérlegelés, az inkább érzelmi döntés. És milyen jól tette József, hogy „*töprengett*”. Hiszen, első gondolata még Neki is a titokban elbocsájtás volt. Most sem volt egyedül – hasonlóan a templomi ábrázolásaihoz – hanem az Úr mellette volt és segítette élete legfontosabb döntésének meghozásában.

Van mit tanulnunk az Ácstól. Higgadtságot, türelmet, megértést, hitet.

- Vajon képes vagyok-e a döntéseimet úgy meghozni, hogy ne ártsak vele senkinek?
- Tudok-e Józsefhez hasonlóan „aludni egyet” a fontos kérdések megválaszolása előtt?
- Van-e elég hitem, hogy a hétköznapi élet legváratlanabb történéseit is higgadtan kezeljem?

Pálinkás Márk, Budapest-Ferencváros